

ת"פ 46924/04 - מדינת ישראל נגד עוזד תורג'מן (עציר) - בעצמו

09 נובמבר 2017

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 46924-04 מדינת ישראל נ' תורג'מן(עציר)

בפני כב' השופט איתן ברסלר-גונן, סגן נשיאה

מדינת ישראל

עו"ב"כ עוזד קרמית כהן

נגד

עוזד תורג'מן (עציר) - בעצמו

עו"ב"כ עוזד ליאור כהן

הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

ההרשה והסדר הדינו

- הנאשם הורשע, על פי הודהתו בעבודות כתב האישום המתוקן, בעבורות של סחר باسم מסוכן, אספקה של שם מסוכן וסיווע לסחר בשם מסוכן, שתי עבירות לפי סעיף 13 בפקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 ועבירה נוספת לפי סעיף 13 בפקודת הסמים בלבד עם סעיף 31 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ברקע כתב האישום הפעלו של סוכן משטרתי בתחום הסמים. האישום הראשון עניינו במכירה שמכר הנאשם לסוכן חשיש במשקל של כ-6.7 גרם, מחולק לשתי יחידות וזאת בתמורה ל-300 ל". האירוע השני היה ביום 27.12.2016 (כשבוע לאחר האירוע הראשון) שאז סייפק הנאשם לסוכן כ-7 גרם חשיש מחולק לשולש יחידות. ביום 29.12.2016 עזר הנאשם לאחר למכור גם כן כ-6.9 גרם חשיש בתמורה ל-400 ל".
- ביום 19.7.2017 הודה הנאשם בעבודות כתב האישום והוסכם על הגשת תסקير, כאשר ההגנה הבירהה שהוא מבקש לבחון אופציה טיפולית.
- אין הסכמה עונשית והוגש תסקיר ע"י שירות המבחן שבסופו יש המלצה שיקומית לקהילה טיפולית בטרם ייגזר דיןו של הנאשם. הקהילה המוצעת היא קהילת "צעדים" בקרית שלמה. הנאשם נמצא מתאים לקהילה זו ותואם לו אפילו מועד כניסה. הבקשה היא להליך של גמילה בקהילה סגורה כאמור.
- המאשימה מתנגדת לבקשתה ווותרת לגזר את דיןו של הנאשם ללא הליך טיפולי בשלב זה.

6. תמצית תסקיר שירות המבחן:

מתスクיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 24, רווק ואב לילדה בת 8 שמתגוררת מיום לידתה בבית משפחתו.

עמוד 1

עליה תמונה של שימוש עמוק בסמים. המשפחה עובדת, הוריו עובדים בעבודות מסודרות ואחיו של הנאשם אורך חיים נורטטיבי ואף דתי. אמו של הנאשם היא האפוטרופוסית לבתו הקטינה שכbin היתר, ובשל ריצוי מאסרים ארוכים, אין קשר הורי טוב בין הנאשם לבתו.

שירות המבחן התייחס גם לעברו של הנאשם ולכך שבנערותו התקשו הוריו להציג לו גבולות. עם זאת, במקרים שבהם היה במעצר בית, לא היסטו להודיע למשטרה כשהפר את התנאים.

ה הנאשם הפסיק למדוד בכיתה ח' והשלים את לימודיו בבית הסוהר. הוא גם ניסה לעبور הכשרה בתחום המזון, אולם ללא סיום ההכשרה.

מדובר בדי שיש לו רישום פלילי לא קצר, וזה על אף גילו הצעיר. לאחרונה יש לו הרשעה בעבירות אלימות וגם לפני כשנה. לפניו כשנתיים נדון לעונש מאסר של שנה בגין עבירות סמיים וגם בעבר הרחוק יותר ריצה עונשי מאסר, אחד מהם ממושך מאוד בשל אי-ຽע שהסתיים במוות. יש רישום גם מבית משפט לנוער.

שירות המבחן עמד גם על התמכרות ארוכת השנים לסמים, לרבות סמים קשים. היה בעבר הליך טיפול בשל התמכרות להרואין, וזאת בגין צערן מאוד, הליר שנראה שסיע במשך שנים לא מעטות. אם כי לאחרונה, אך עולה, ממש לפני מעצרו של הנאשם, הוא החל לשימוש באופן אינטנסיבי גם בסמים קשים ובכמויות גדולות, עד כי הוביל לטיפול רפואי והוא חש לגופו. בשלב זה, הבין שאם הוא רוצה להמשיך לחיות, עליו לשקם את חייו ולהפסיק את השימוש בהם. הוא פנה בפעם הראשונה לגורמי טיפול ובקש עזרה.

שירות המבחן התרשם כי אורח החיים העברייני נתפס בעבר אצל הנאשם כמסקרן ומושך, אולם גם כמסכן וכעת יש בו את שלא היה בעבר, והוא מוטיבציה לשקם את חייו כיוון שהגע לתחתיות וAYER כהגדתו צלם אנוש. שירות המבחן מצא מוטיבציה עצה אצל הנאשם לשינוי אורח חיים ולטיפול בבעיית התמכרות באופן שבו לידי ביתו גם באקטיביות שגילה טרם מעצרו לננות למצוא מסגרות גמiliaה סגורות להשתלבותו, וזאת בשל מודעות גבוהה למצבו הנפשי והפיזי. משכך, המלצתו של שירות המבחן היא כאמור להעידיף מעת הזדמנויות לאפיק שיקומי ולאחר מכן לנางם לראשונה להשתלב בקהילה טיפולית סגורה.

7. כאמור המأشימה מתנגדת להמלצת השירות המבחן וטענה שגילו הצעיר של הנאשם ביחיד עם הרישום הפלילי בתקופה קצרה זו והרשעות הרבות בעבירות של סחר בסמים, לרבות העובדה שהשתחרר מהכלא רק לאחרונה, כל אלו לא מצדיקים את האפיק השיקומי בשלב זהה.

8. הסגנון עתר כאמור לאמץ המלצת השירות המבחן וטען כי אכן הנאשם היה מסכים בהליך הגישור, היה צפוי לעונש שהוא אומנם מכבד אבל לא בלתי סביר מבחינתו, ובכל זאת הוא מעדיף את האופציה הטיפולית מתוך שהוא מבין שעל אף שמדובר בזמן ארוך, יש לו אינטראס אישי להיגמל ולהציג את חייו.

9. שמעתי גם את אמו של הנאשם שעתה לאפשר לנางם להיגמל והבטיחה לסייע ולתמוך בו, לרבות לעורב להסגרתו אם יפלט מהקהילה.

דין

10. הדילמה העיקרית לעת זו היא האם לגוזר CUTTERהה של המأشימה) או דוווקא לאפשר לו הזדמנות להשתלב בהליך גמiliaה, ולדוחות לשם כך את המשך שלב הティיעונים לעונש. זה מול זה ניצבים ערכיהם שונים, בעלי חשיבות לא מעט, כל אחד בפני עצמו:

גירת דינו של הנאשם היום עולה בקנה אחד עם עקרונות הגמול וההילמה, להשיב לו כגמולו, CAN ועכשו, ולהרחקו מהחברה לתקופה זמן, תוך מתן הגנה לחברה כולה. החיסרון ביישום ערכיהם אלו הוא חסרון על פני זמן ונובע

מההנחה שגם אם היליך גמילה בכלל, לא בהכרח הוא יניב תוצאות טובות מהיליך חיצוני. יוצא אם כן שהנאשם לא נגמר כתע ושים קומו מתעכבר, וגם לעתיד, בסופו של יומם ישוחרר הנאשם לאחר ריצוי עונשו, כשספוק אם הוא משוקם, במצב שבו המוטיבציה החיצונית שלו להיליך גמילה לא קיימת (איןטרס החלופה).

מנגד, משרותת חלופת גמילה היום ערך של כבוד האדם, זכותו לשיקום ולתקווה ואף ערך חברתי כולל, שאדם משוקם מסוכן פחות לחברה יוכל לשרתה. אלא שגם למקרה זה סיכון: שלא תצליח ויימצא הנאשם מחוץ למסגרת שהוא מסוכן לחברת. יש בחלופה זו גם להזכיר את עקרון ההלימה שהוא העיקרי המנחה היום במשפט הפלילי.

11. **ערך שיקומו של נאשם, כערך בפני עצמו, לא זו לנו והוא מצוי ומזכר במקורותינו, שנאמר [תלמוד בבלי, מסכתקידושין, ל"ב]:**

"אמר ר' יצחק, יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום. ואמר ר' שמיעון בן לוי, יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו, ואלملא הקב"ה עוזרו, אין יכול לו, שנאמר, אלקיים לא יעדבנו בידו".

ובמסכת שבת ק"ד [תלמוד בבלי]: **"הבא להיטהר, מסיעין אותו".**

ברע"ב 7436 גור נ' **שירותות בתי הסוהר** (30.11.2014) התייחס כב' השופט א. רובינשטיין, תוך עיון במקורות, לדרישה הן לפני העברי שישיקם עצמו והן לפני החברה לאפשר זאת, וקבע -

" ... "הבא להיטהר מסיעין אותו" (בבלי שבת, ק"ד) ... גם אם קשה במרקחה כגון ענייננו לומר בפה מלא "מודה וועזב ירוחם" (משלוי כ"ח, י"ג) ... עדין אין הדلت נעהלה לשיקום גם לעבריין קשה ; ... גישת היהדות "שייש לעזר לעבריין להשתקם, והיהדות מוכנה לילכת כברת דרך לפני אדם המוכן לגלות סימני תשובה" ... גם אם שהחטא הכבד נעשה, ואת המעוות אי אפשר לתקן במצבו, יש מקומות לחרטה ולצער ועםם לחלוף הזמןقطעם לחסד ולתיקון. דברים אלה, גם אם קשה אנושית להלמס בזכרנו את המעשה, מחייבים על פתח שיקום ... שומה علينا לעודד עבריינים המבקשים להשתקם".

למקוםו של השיקום באינטראס הציבורי ראו גם ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.2006) [להלן: **"ענין חביב"**] שם פסקה כב' השופטת א. פרוקצ'יה כי -

" מבחינת האינטראס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובתחומו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא ייחזר לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתישבת עם אינטראס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי-חיים חדשים, ולראשונה עליה תקופה כי יכול לפנות בדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וكونסטרוקטיבי".

ועדיין, יש להדגיש כי אין לנאשם זכות קניה לשיקום טרם גירת הדין. לא כך היה לפני תיקון 113 ולא כך היום [השו רע"פ 7572/12 **הציג נ' מדינת ישראל** (23.10.2012)].

12. לטעמי, אין לקבוע מראש העדפה של ערך אחד על משנהו. שני הערכיהם המתחרים (ערך ההלימה וערך השיקום) מושרים עמוק בסיסם של ערכי יסוד בחברתנו ובשיטת המשפט, ואף שעקרון ההלימה נקבע במשפטנו כעיקרון מנחה, עדין הותיר החוק קג' את המקום הרואוי לבחינת שיקולי שיקום - אם במסגרת סטיה מתחם העונש ההולם לפי סעיף 40(4) בחוק העונשין, ואם בתוך מתחם העונש ההולם, לפי סעיף 40(4) בחוק העונשין, המורה כי יש לשקל את מאמצו של הנאשם לחזור למוטב.

היכן אם תוכרע אותה דילמה? ומדוע לא אפשר זאת בכל מקרה ומקרה, בבחינת חלופה למעצרו של נאשם

(גם לאחר הכרעת הדיון). היכן נבחין בין מקרה נכון לצהה שאינו כר? וידגש: אין לנו עניין בשאלת של גמילה כחלופת מעצר, בטרם הורשע הנאשם, שלענין זה נקבעה ההלכה בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סoiseה (21.3.2011) [להלן: "ענין סoiseה"] והגמ' שהכללים הוגמוו מاز, עדין העיקרון נותר בבסיסו, והוא שהדיון בהליך הגמילה צריך שייעשה במסגרת הדיון בעונש [ראו בש"פ 4036/4 ישראלי נ' מדינת ישראל (22.6.2015)].

13. תוצאות הליך שיקומי רלוונטיות לשלב גזירת הדין בהתאם לתיקון 113 בחוק העונשין והוא גם קודם לכך בטרם אותו תיקון. אלא שאנו נמצאים בשלב מוקדם יותר והוא - האם בכלל להחיל בהליך שיקומי חיצוני למעצרו של הנאשם, על מנת לאפשר לו למשה להגיא לשלב הבא של גזירת דין לאחר שעבר שיקום מוצלח. נכון הוא כי במרבית המקרים קיימת זיקה הדוקה בין רצונו של הנאשם לטיפול לחשוoso מופיע תוצאתו של ההליך המתנהל כנגדו. ואולם, עצם קיומה של זיקה כזו, כשלעצמה, אין בה כדי לדחות בקשתו של הנאשם מהתמכרות לסתם.

כאן נכנס לטעמי **השיקול הראשון** שעל בית המשפט לשקל הוא שיקול **סובייקטיבי** ובוינו **כוונת הגמילה בשלב הנאשם**. יהיה על הנאשם להוכיח כי כוונתו זו כנה אמתית, וגם אם שבביססה לא הייתה מוגעה לעולם אלמלא נעצר - עדין, ביוםamina בזאת חשבתו יש סיכוי טוב שאותה כוונה תتمמש.

הדרך להוכיח זאת לא תהיה בהתבסאות בעולם: לצד ביטוי חרטה כנה יש צורך להוכיח כוונה להשתקם בנסיבות של ממש, בין אם יהיו אלו ניסיונות והצלחות עבר, בין אם היה זה הליך שנתקטע באיבו עם מעצרו של הנאשם ובין אם בדרך אחרת. הליך גמילה שהחל הנאשם במקום מעצרו, בהחלט עשי להוות הוכחה טובה לכונות זו אם הוא אמתן וסדרו.

14. לצד כוונת הנאשם להשתקם, כבינה סובייקטיבית, **יש לשקל את פוטנציאל ההצלחה בהליך**, מנקודת מבט **אובייקטיבית**, לרבות בהתבסס על ניסיון החיים. במסגרת זאת יש לבחון, בין היתר, את עברו של הנאשם, גילו, התנהלותו הנאשם במקומותו, שיתוף פעולה עם רשות אכיפת החוק לרבות בעקבות שירות המבחן, עצמת התמיכה החיצונית (משפחה, סביבה), וכמוון - הצלחות או כישלונות עבר [עלענין שיקולי ההצלחה ראו גם ע"פ 1903/1993 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.7.2013)].

15. **שיקול נוסף** עניינו **מבטו לעתיד תוך "הצאה"** לשלב גזירת דין: על בית המשפט לבחון רעוניות כיצד יגזר דין של הנאשם אם יצליח ההליך השיקומי. אם ימצא בית המשפט שתהיה להליך השיקום המוצלח השפעה דרמטית על גזירת הדין, הרי שלפנינו הצדקה לאפשר זאת, ובכך נקיים את מצות "הבא להיטהר, מסיעין אותו". מנגד, אם ימצא בית המשפט כי גם אם יצליח השיקום, עדין סביר שלא תאה לכך השפעה ממשית על גזירת הדין, שאז לא נכון יהיה לדחות את גזירת הדין.

במסגרת שיקול זה, יבואו בחשבון גם שיקולי חומרת העבירה ועבورو של הנאשם. נזכיר בהקשר זה את הוראותו של סעיף 40(ד)(ב) בחוק העונשין שלפיו במקרים שבהם מעשה העבירה ומידת האשם הם בעלי חומרה מיוחדת, הרי שהכלל הוא שלא תאפשר סטייה ממתחם העונש ההולם גם לא מטעמי שיקום.

16. **שיקול נוסף למסוכנותו של הנאשם:** שהרי בשלב זה מתבקש למשה שחרור ממעצר לחלופה שאינה הרמטית, ועל כן יש לבחון רכיב זה, באופן הדומה לזה שbehליך המעצר.

ומהכלל אל הפרט

17. ראשית לעניין מהותה של העבירה.
ענין לנו בעבירות חמורות של שחר בסם. גם עברו של הנאשם מלמד על מסוכנות רבה בהקשר לעבירות הסמים. העובדה כי הוא כה מכור מילמדת גם היא על מסוכנות הנובעת מיושן להציג את הסם, כפי שעולה גם מתוכן תסוקיר שירות המבחן.
- ברור בהקשר זה כי בשום לב למהותן של העבירות, מתייחס מתחם העונש ההולם במאסר של ממש ויש צפי גם להפעלה של מאסר מוותנה, בוודאי חלקו. עמד על כך גם התובע בטיעונו.
- המשמעות היא שאמ לא ימצא בית המשפט לסתות מתחם העונש ההולם, יחייב הנאשם בעונש מאסר ממשי ולא קצר. מנגד - הлик שיקומי מוצלח בהחלטת יכול להשפיע דרמטית על גזירת דיןו של הנאשם.
- הדברים נאמרים בזהירות ומבליל לטעת כחובן ציפייה כלשהי אצל הנאשם או להוות התchiebot כלשהי מצד בית המשפט.**
18. מתסוקיר שירות המבחן יש ללמד כי מדובר כי מדובר למי שהוא מכור ואף מכור קשה. גם שבUber הצליח להיגמל במסימים קשים, הרי שלאחרונה שבאליהם ובויהק' משמעות עד כדי סיכון לגוף, והדברים עולים בתסוקיר ואף בתיאור הסנגור את שראו עניין בבית החולים.
- ה הנאשם מביע עניין אםתי להיגמל עצה. הוא אכן הגיע לשפל מסכן חיים וקיבל החלטה לפחות לנשות. עולה מהתשיקר שהתענין בכך עוד לפני מעצרו. נכון הוא שאין בכך כדי להבטיח הצלחה אולם יש בכך אינדייקציה לרצון כן ואוטנטי, שאין קשור דווקא בנסיבות.
19. באשר לסיוכו הצלחה, לא הונחה תשתיית לשכנוע בדבר סיכוי הצלחה של הлик השיקומי המוצע. עם זאת, עולה מתסוקיר שירות המבחן כי בנסיבות סגורות, מאורגנות ובעלות גבולות ברורים (כדוגמת בית הסוהר), שיתף הנאשם פעולה בהליכים טיפולים ולקח חלק בקבוצות טיפוליות כולל הימנעות שימוש במסימים. עולה כי במסגרת אלו גם הצלחה הנאשם לרכוש השכלה ומקצוע. הנאשם אף הפחתה בתקופת המעצר הנוכחית את תחלפי הסם ואף עבר ממתקדם לסבוטקס, לקראת קליטתו האפשרית בקהילה.
- כל אלו, בלבד עם המוטיבציה הגבוהה, בהחלט נתונים תקווה וועלם את רף הציפיות להצלחת הטיפול.
20. בשונה מקרים אחרים שראינו כאן, המשפחה יכולה לתת תמיכה משמעותית יותר. נכון הוא שעד כה לא הייתה מסגרת תומכת שכזו, אולם עצם העובדה שמדובר במשפחה נורטטיבית והעובדה כי בעבר הצלחה המשפחה בתפקידה כمفקחת וערבה (ווייטה לדוח על הפרת תנאים), מחזקת את סיכוי הצלחה, שהרי יש לבחון את מידת מחויבותו של הנאשם לא רק להлик אלא גם לסייעו ולמשפחה.
21. שיקול נוסף שיש להביא בחשבון הוא מסוכנותו של הנאשם.
- צודק ב"כ המאשימה כי עברו של הנאשם מכבד וכי יש בכך כדי להצביע על מסוכנות גבוהה. הדבריםכה נכון צורך להרחב עליהם.
- בקשר זה, נכון הוא שגם לא מדובר במקום סגור הרטיט ובסכל רגע לכארוה יכול הנאשם לצאת את הקהילה. ההנחה היא שבעת יציאתו מהקהילה הוא יהיה נתון ברגע משברי וכמייהתו לסם תדריך אותו.
- לא נעלמה מעוני העובדה שב עברו של הנאשם (לפי כישע שנים) גם עבירה של התפרצויות לבית מגורים.
22. אני סבור כי בנסיבות שלפנינו, בשום לב למהות העבירות ולנסיבותן של העבירות (מכירת מנות בודדות של סם חשש) מדובר במסוכנות משמעותית אולם ניתן בהחלטת לחתת לגביה סיכון חברתי למול אותו סיכוי שיש אם יצליח ההליך.

אני סבור כי נטילת האחריות המהירה מצד הנאשם, התבגרותו היום (מאז נשפט כקטין) והעובדת כי משפחתו תהיה ערבה להסגרתו למשטרה בסמוך לעזיבת הקהילה אם זו תתרחש - מאפשרים את האומץ לאפשר לנאשם ניסיון גמילה משמעותית לראשוונה בחיו.

משכך, ועל אף השיקולים שכגدت, אני נכון להיעתר להמלצת שירות המבחן, ולדוחות את גזרת הדין לצורך תחילת הליך השיקום.

סוף דבר

.23. בית המשפט יעתר לבקשת הנאשם על פי המלצה שירות המבחן ויושיט לו יד לפנות להליך גמילה, בטרם יגזר דין.

לשם כך אני מורה לשב"ס להביא את הנאשם ביום ראשון 12.11.2017 עד השעה 12:00 לkahila הטיפולית "צעדים" שבבית החולמים קריית שלמה [להלן: "הקהילה"] ושם לשחררו למעשה בהליך של "מדלת אל דלת". אני אוסר על הנאשם לצאת מאותה קהילה, ומבהיר כי הפרה של הוראה זו תביא למעצרו ולגזרת דין באופן מיידי.

.24. אני קובע דיון מעקב ליום 24.1.2018 בשעה 12:30 (המועד תואם עם הסניגור).

לקראת דיון זה יגיש שירות המבחן תסוקיר מעקב בוו יתייחס למידת השתלבותו של הנאשם בקהילה ולצריכים הטיפוליים העתידיים, לרבות צרכי היציאה מהקהילה, ורק אז יינתנו הוראות נוספות לאפשר זאת.

.25. אני מורה לkahila ולאמו של הנאשם להודיע מיידית למשטרת ישראל, לשירות המבחן ול驵ימה על כל הפרה של הנאשם ועל כל עזיבה את תחומייהן. ככל שתהיה זו עזיבה מתוכננת, מתבקש כי קודם כל תזמין משטרת על מנת לאסוף את הנאשם מפתח המקום.

.26. אני מורה לkahila להביא את הנאשם לכל דיון.

.27. להבטחת مليו התנאים יחתום הנאשם על התכנית עצמית בסך של 10,000 ₪ ואמו, הגב' שמחה תורג'מן תחתום אף היא על ערבות צד ג' בסך של 10,000 ₪.

המציאות תשלח העתק הפרוטוקול בדחיפות לשירות המבחן, וחזקת על הסיגור שיעשה זאת גם כן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ח, 09/11/2017 במעמד הנוכחים.

איתן ברסלר-גונן, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

滿期後的宣判日期為"יום ג' של שבוע אחד", 即在原初審理日之後的一週三。

如果被告希望在原初審理日之後的一週三提出上訴，必須在該日當天向法院申請。

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ח, 09/11/2017 במעמד הנוכחים.

איתמי ברסלר-גונן, סגן נשיאה